

Sygn. akt IV CSK 480/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa L. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
przeciwko B. K. i M. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 lutego 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 11 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu - w interesie publicznym - ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżący powołali się na s. 2-3 oraz na s. 8-9 na przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c., to nie przedstawili argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o „istotności” sformułowanych zagadnień.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w istocie przedstawia, w odmiennym tylko ujęciu, kwestie podniesione w ramach uzasadnienia podstaw kasacyjnych.

Nie można uznać za wykazanie wystąpienia istotnego zagadnienia prawnego postawienia przez skarżących pytania, na które udzielają oni jednoznacznej odpowiedzi. Z kolei istotnym zagadnieniem prawnym nie jest pytanie o wykładnię art. 493 § 1 k.p.c., ponieważ istotne zagadnienie prawne i potrzeba dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni przepisu to odrębne ustawowe przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.).

Ponieważ skarżący twierdzą, że ich skarga jest oczywiście uzasadniona, powinni przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna pozwanych, nie przedstawia tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi, ponieważ zarzut pominięcia przez Sąd Apelacyjny oświadczenia strony powodowej nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż Sąd ten przesądził ostatecznie, iż przedmiotem leasingu była konkretna hala (v. s. 13 uzasadnienia wyroku).

Skarżący nie przekonali zatem o spełnieniu także i wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).